

"PLÁTEK"

2

26.

července
2026**Rejpalovo ráno**

Je to trochu nevděčná úloha, uvázat se z pozice celoživotního hudebního rejpalu ke každodennímu komentování programu na Folkovkách. Nejen proto, že člověk musí ráno vstát dřív, než by ho vůbec napadlo za normálních okolností, aby těch patnáct set požadovaných znaků nadatloval do deadlinu, ale i proto, že musí sledovat řečený program přece jen trochu – aspoň trochu! – zodpovědněji, než by to bylo za normálních okolností. Takže úplně neexistuje se sebrat ve chvíli, když člověka někdo z účinkujících fakt nebaví (což je naprosto přirozené a neznamená to, že ho někdo jiný nemůže považovat za vrchol ročníku), a odejít s kolegou Moravčíkem někam na víno, ale aspoň z povzdálí si i ne úplně nadšeně přijatý set poslechnout.

Nicméně jsem si jist, že do podobné situace budu na Folkovkách postaven jen velice zřídka, přece jen tu nejsem žádná prvníčka, jak by řekl kolega Prokop, a vím, co můžu čekat. A taky chápu, že zahajovací koncert musí možná být takzvaně „více pro lidi“, než ty v dalších dnech. Italští Musica da Ripostiglio skutečně dokážou zabavit a pobavit a publikum je vzalo za své. Jsou to taky bezesporu technicky brilantní muzikanti. Ale dělat si při první písničce selfička, už při druhé roztleskávat publikum, dělat v průběhu koncertu všechny ty skopičiny, včetně trochu cirkusáckých citací rockových

pokračování na straně 5...**Neděle 26. 7.**

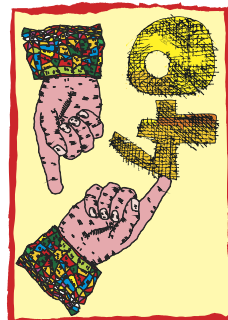
Nedělní sváteční
odpoledne
u Staré tkalcovny
od 14 hod.

Muzikanti se světlem
od 19,30 hod.

Originální pražský
synkopický orchestr

Pavol Seriš: Dada
revue

Ríoghnach Connolly
& Honeyfeet
(Anglie/Irsko)

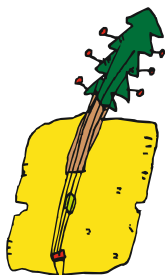
Open scéna

Koncerty Open scény se konají ve všední festivalové dny ve 14 a v 16 hod. Proběhnou ve Špitálku sv. Anny nebo u barokního mostu - podle počasí a podle preferencí vystupujících. A kdo vystoupí?

pondělí 27. 7.

Adam Čechovský

Adam Čechovský je mladý hudebník, autor, zpěvák a kytarista, který bydlí v Náměšti. Úvodní koncert Open scény tak bude patřit domácímu interpretovi. Adam absolvoval brněnskou konzervatoř, kde vystudoval hru na fagot. Protože se ale při hraní na fagot špatně zpívá, častěji bere do ruky kytaru a hraje a zpívá svoje písničky. Ty jsou žánrově rozkročené od komorních folkových balad přes jemný pop až po energičtější folk-rockové skladby. Vloni vydal debutové album *V zajetí snů*.

Pondělí 27. 7.

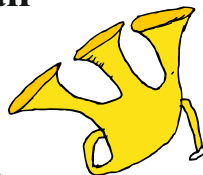
Světlo

od 17,30 hod.

**Vladimír Javorský
& Bočemuni**

**Amanda Pascali
(USA)**

**The Breath
(Anglie/Irsko)**

Divadlo pro děti ve Vlašském dvoře:
**Dřevěné divadlo Honzy Hrubce:
Honza a drak**

Divadelní šapitó v zámeckém parku:
Beata Bocek

Noční koncert ve Staré tkalcovně:
The Weaving (Irsko/Anglie)

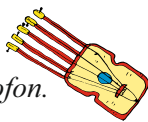
**FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

Na dnešní scéně...

Originální pražský synkopický orchestr

Kdyby to tak bylo možný, stará, natoč gramofon.

Nedělní večer v synkopickém rytmu.

Nedělní odpoledne a večer, na Folkovkách probíhá Divadelní den. Korzujete parkem, když tu náhle z dále zazní jazzová hudba podle všeho hodně stará, kterou už dnes rádia moc nehrají. Jdete blíž, sednete si, posloucháte písně o Vendelínovi, co to bez studu vzal prudce a nikam se vám vůbec nechce.

Odezva na orchestr patřící svého času k těm málo na světě hrajícím ranný jazz, blues a swing tím nejautentičtějším způsobem, jakého bylo možné docílit, je dodnes všude stejná: starší ročníky nostalgicky zavzpomínají na černobílé filmy pro pamětníky a mládeži dojde, na jakou hudbu se jejich prarodiče „šoupali“ po tanečním parketu a když se nikdo nedívá, vytáhne mobily a zjišťuje, co je to melafon, kornet nebo suzafon, a možná taky kde leží New Orleans, kde tahle hudba ve 20. letech minulého století přišla na svět. A půl století na to pak v Praze Originální pražský synkopický orchestr. Založil ho hudebník, pedagog a muzikolog Pavel Klikar, který nás letos v únoru bohužel navždy opustil. Vychoval si ale dobré následovníky, kteří po něm ansámbl s tou samou snahou zachovat hudební patinu převzali, aby nám neustále připomínali, že „nejen pro ten dnešní den stojí za to žít“.

Jasa

Z Broumovska k nám přijede manželské duo Jana a Sabiny Starobových. Broumovsko, které je známé svou divokou přírodou a velkou koncentrací monumentálních barokních církevních staveb, jakoby předznamenalo podobný dualismus u dua JASA. Jednoduché minimalistické texty a repetitivnost melodií, tvořené s minimem výrazových prostředků, ostře kontrastují s mohutnými vrstvenými katedrálami postavenými z melodických nápadů a zpívanými s velkou dávkou naléhavosti. Kombinace folku, písničkářství a elektronické hudby v podání Sabiny a Jana vytváří něco dosud neslyšeného a nevidaného.

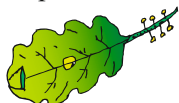
Folkovkové Bingo...

Prvních pět účastníků, kteří donesou škrtnutou řadu/sloupec/úhlopříčku k bráně na nádvoří

dostane upomínkový
předmět od službu
konajících Oranžád.

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

- 1 - Dát si palačinku u Pohodičky
- 2 - Trsat pod pódiem
- 3 - Koupit si CD
- 4 - Posbírat všechny plátky
- 5 - Sehnat podpis umělce
- 6 - Jít na noční koncert
- 7 - Vidět divadlo
- 8 - Udělat si fotku z fotokoutku
- 9 - Zazpívat si u ohně
- 10 - Jít na dílnu
- 11 - Ochutnat tři druhy piva/limonády
- 12 - Udělat si selfie s Oranžádou
- 13 - Jít na výstavu fotek
- 14 - Jít na snídani do kavárny
- 15 - Vykoupat se v Oslavce nebo Rathanu
- 16 - Jít na prohlídku zámku

Pavol Seriš: Dada revue

Inscenace na pomezí divadla a stand-up comedy.
Hravá komediální koláž autora a performerka Pavola Seriše.

Dynamický a bezprostřední one-man show specialista kombinuje divadlo, stand-up, pantomimu a tanec. Nejčastěji se inspiruje v situacích každodenního života, které servíruje s lehkostí a ve zběsilém tempu. Vše dokáže až s dadaistickou hravostí přetvořit v kreativní koktejl skečů a improvizace, který zpravidla končí očistným smíchem. DADA Revue je oslavou radosti ze života, ze hry a ze setkání performerů s divákem. Hra byla nominována na Thálii 2023.

Ríoghnach Connolly & Honeyfeet (Anglie/Irsko)

Folkrocková kapela, která má ráda blues, soul, funky a jazz z New Orleans.

Reinkarnovaná Amy Winehouse? Může být, akorát že Ríoghnach Connolly má po boku nadžánrovou kapelu Honeyfeet a podle toho také zpívá.

Věřte tomu, že stát se fanouškem téhle manchesterské kapely moc práce nedá. Sice nevíte, jak koncert skončí, ale hned poznáte, kdy začíná. S prvním zvednutím úžasného hlasu Ríoghnach Connolly. Od té chvíle už jen myslíte na to, aby trval věčně. Zdá se vám to přehnané? Povíme si to po koncertu, pokud na to budete mít ještě vůbec sílu.

Nejde přitom o hudbu, kterou musíte bezpodmínečně slyšet a určitě přejijete, když se tak nestane, nejspíš byste ale měli. Ríoghnach Connolly s Honeyfeet totiž neskutečně baví do nás valit směs britského a irského

folku, rocku, funky, blues, neworleanského jazzu nebo hip hopu; ano, čtete správně hip hopu. A také, jak tvrdí Ríoghnach, pořádného soulu, i když prý poháněného tryskáčem.

Největší problém každé kapely přichází ve chvíli, kdy se některý ze členů náhle potká se slávou. Honeyfeet považují v Manchesteru už od roku 2008 za místní poklad, a ne že by úspěch zpěvačky Ríoghnach Connolly nepřáli, spolupráce s Afro Celt Sound Systémem a založení dua The Breath s kytaristou Stuartem McCallumem ovšem nabořilo plán slyšet ji s kapelou častěji. A nám, co v Manchesteru nebydlíme, ztížilo se o Honeyfeet už dávno dozvědět. Nemožnost sladit kalendář zpěvačky a kapely se podepsala také na počtu vydaných alb: dosud jen tři, když nepočítáme singly. Že Honeyfeet mají v Manchesteru rádi nás kdysi před veletrhem Womex upozornili dopředu, jen zapomněli dodat, že až tolik, takže jsme se do narvaného sálu dostali jen tak tak. A spolu s delegáty naplno pochopili, proč legendární britský básník, zpěvák a spisovatel Benjamin Zephaniah hned po prvním koncertu Honeyfeet prohlásil: „Právě jsem se zamiloval.“

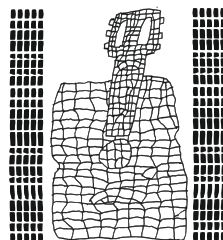
Rejpalovo ráno

...pokračování ze strany 1...

evergreenů, to je prostě na můj vkus až příliš...lidové. A to nemluví o tom, že při jejich verzi songu L'Italiano od Tota Cutugna (u nás známého i jako Ital nezná ten zázrak v podání sranda-tria Triky a pověry) mi naskočila věta „ostrý obraz a dobrý zvuk“ v televizním podání medového hlasu Miloše Skalky, který mi zkazil dětství. Já chtěl v televizi koukat na Párply a Zeppelíny, kurník, ne na Sanremo! Na shledanou zítra zase tady.

Ondřej Bezr
šéfredaktor kulturního
magazínu UNI

**FOLKOVÉ
PRÁZDNINY**
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

2026

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Stará tkalcovna žije příběhy...

Rádi bychom upozornili na některé ze zítřejších programů ve Staré tkalcovně:

12.30 – 13.30 **Petr Dorůžka**: Moje chatrné paměti O životě mezi pravdou, lží a svobodou (prezentace připravované publikace)

14.30–16.30 **Černý na tahu** - beseda k výstavě k nedožitým devadesátinám Jiřího Černého (moderuje Aleš Opekar)

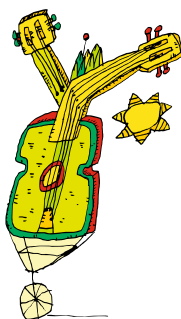

foto: David Sedlický

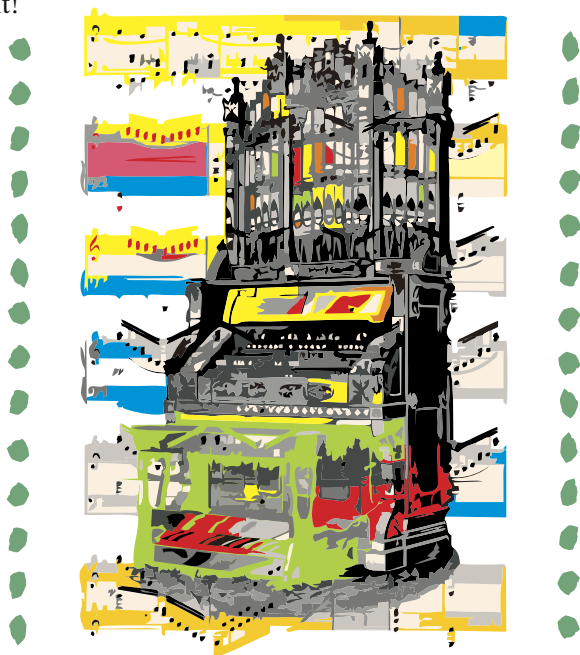
Po celý den i festivalový týden můžete ve Staré tkalcovně zhlédnout stejnojmennou výstavu **Černý na tahu**. Výstava je zapůjčena z pražského Popmusea a je doplněna o brněnské artefakty.

Jméno Jiřího Černého je více akcentováno i v letošním Katalogu. Od letošního roku bychom do něj rádi zařazovali odbornější články nadčasového zaměření. A jako první téma jsme pro letošek zvolili právě nezaměnitelný fenomén - Jiří Černý. V kapitole nazvané Jiří, Jirka, pan Černý si nalistujte anketu, kde ti, kteří ho znali osobně, méně či více, odpovídají na tři stejné otázky: Co se vám na první dobrou vybaví, když se řekne Jiří Černý? Pamatujete na své první setkání s Jiřím? Setkali jste se někdy osobně? Následuje poměrně obsáhlý rozbor Milana Zeiberta (v Katalogu jsme Ti, Milane, trochu zkomolili jméno, promiň alespoň touto cestou) pod názvem Jiří Černý v T. a okolí, aneb ten falešný asfaltér mě zajímá. Nechybí vyznání Ondřeje Bezra (který se letos uvolil přispívat pravidelně do Plátků) nazvané Dílo Jiřího Černého ovlivnilo mnohem víc než hudbu. Kupte Katalog a počtete si!

Varhanní čtvrtrodinky

Jen co zvon v kostele sv. Jana Křtitele dozvoní poledne, rozezvučí se královský nástroj, majestátné varhany. Zhruba čtvrtrodinový program si pro vás připravili varhaníci z blízkého okolí. Zadání měli jasné: volná disciplína. Necháme se překvapit, jestli spustí klasické skladby varhanní literatury, improvizace nebo směs obojího. Každopádně se můžete těšit na čtvrtrodinovou relaxaci v posvátném prostoru s hudbou, která vás potáhne od každodenních starostí vzhůru. Přijďte si to užít!

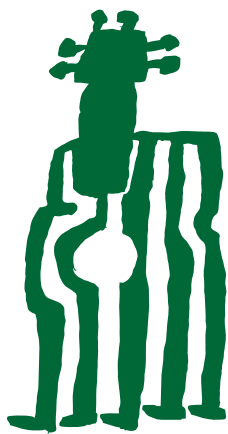
Po 27. 7. Jiří Pokorný (varhaník Vysoké Popovice)
 Út 28. 7. Karel Tomek (dirigent a varhaník ve farnosti Třebíč-Jejkov)
 St 29. 7. Josef Kafka (varhaník ve farnosti Náměšť nad Oslavou)
 Čt 30. 7. Marek Buš (varhaník ve farnosti Třebíč – bazilika)
 Pá 31. 7. Jaroslav Paik (varhaník ve farnostech Neslovice a Rosice)

Nejvěrnější posluchačka

Ve všední dny, kdy Náměšť právě nežije prázdninovým hudebním svátkem, je nudně ospalým městysem. Když občas projždím a uprostřed „kruháku“ netrůní obrkytara, s veselým rukopisem výtvarníka Rosti Pospíšila, vybavuje se mi hanlivý přídomek „Čumkrava“. Jím provokoval mé náměšťské spolužačky na trebičském gymnáziu profesor tělocviku Komenda. Snad i proto tu žádná z nich tu nezůstala. Tedy vyjma Drahy, která moc brzy odešla tam, odkud se ještě nikdo nevrátil. Jako jediná poslouchá už ...let tóny každého koncertu, které se nesou přes Oslavu k hrobce Žerotinů.

Libíček

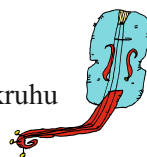
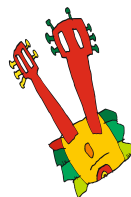

Dílna Věnečky z
čerstvých květin...

Hnízdo múz 27.7.

- 08:30 - 09:30 Čchi-kung
- 09:00 Babiččina pohádka z půdy
- 09:30 - 14:30 Grafická dílna - suchá jehla
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 10:00 - 13:00 Bosokorálky
- 10:00 - 13:00 Houbařské vycházky do náměštské obory s Jankem Běťákem z Moravského zemského muzea v Brně
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi
- 10:00 - 13:00 Lampióny
- 10:00 - 13:00 Mozaika
- 10:00 - 13:00 Náramky přátelství z malých korálků
- 10:00 - 13:00 Veselé knoflíkování na tašky
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 12:30 Tea Ceremony - Čajový obřad
- 10:00 - 12:00 Bioenergetické cvičení
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Švihej s Jitkou
- 10:00 - 11:00 Kongero: Singing workshop**
- 10:00 Orchester Folkových prázdnin
- 10:00 - 11:00 Tančírna - Argentinské tango
- 11:00 - 12:00 Amanda Pascali - Vokální workshop: 500 Miles from home**
- 12:00 - 16:00 Bluesová dílna
- 12:00 - 14:00 Nech své tělo tančit... tancem až k duši
- 12:30 - 16:30 Rozhlasové dílny s radiem Proglas
- 12:30 - 13:30 Petr Dorůžka: Moje chatrné paměti
- 13:00 - 16:00 Macramé pásy
- 13:00 - 16:00 Závěsy z kovu a skla
- 13:15 - 16:15 Enkaustika
- 13:15 - 16:15 Keramická dílna - točení na kruhu
- 13:15 - 16:15 Pletení košíků z pedigu
- 13:15 - 16:15 Savování na textil
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
- 14:00 - 16:00 Indiánské čelenky a šperky z Washi pásek
- 14:00 - 16:00 Žonglování a kejklování
- 14:30 - 16:00 Jóga
- 14:30 Černý na tahu - debata k výstavě o Jiřím Černém

Kongero: Singing workshop (Švédsko)

Vokální dílna s polyfonním švédským ženským triem Kongero, pro které je typický moderní švih, temperament a nezvyklé harmonie.

Vokální workshop se „skandinávským“ repertoárem. V tomto workshopu vás členové Kongera naučí písně ve 2 až 5hlasé harmonii výhradně podle sluchu, s důrazem na styl, groove, artikulaci, improvizaci a ornamentiku. Účastníci získají zpětnou vazbu k vokální technice, intonaci a souborovému zpěvu, spolu s praktickými nástroji pro aranžování skladeb.
(lektorky ženského tria Kongero)

Amanda Pascali - vokální workshop: Amara Terra Mia (USA)

Skvělá americká písničkářka, která své hudbě říká americký folk pro imigranty a plynule v něm přechází ze sicilského dialektu do angličtiny. Vokální workshop bude tentokrát věnován písni „Amara Terra Mia“ jedné z nejslavnějších skladeb moderní italské hudby.
(lektorka Amanda Pascali)

Houbařské vycházky do Náměšťské obory

Nenáročná přírodovědná procházka po Náměšťské oboře spojená s hledáním hub, určováním nalezených druhů a s povídáním o lese. Vhodné pro dospělé i rodiny s dětmi.
Sraz v 10:00 na parkovišti pod zámkem.
(lektor Janek Běťák - Moravské Zemské Muzeum v Brně)

TANČÍRNA NAD OSLAVOU**Tančírna-Argentinské tango i Milonga**

Přijďte si užít tanec, sdílet radost z pohybu a potkat další nadšence - nejen pro tango. Vítání jsou všichni, bez ohledu na zkušenosti.

(lektoři Gabriela a Petr Nečasovi)

TANČÍRNA NAD OSLAVOU

*Celý
prosluněný den
Se staral o to,
aby Italové
zvítězili.*

*Při odchodu z koncertu
svítil na cestu
měsíc*

Michal K.

Světlo

...Jakoby loňské Folkové prázdniny skončili včera. Diváci se rozešli, všechno ztichlo, park osiřel.

Ale kdo ví, co se tu ale děje ve stínu noci. Park je stále ještě plný emocí, snů, nevyřčených přání a velkých citů. A teď mě dobře poslouchajte, protože každý velký cit, který vyvěrá z nitra duše, se

nakonec projevuje - světlem... Tahle slova se nesla z pódia a usedala do řad diváků, kteří ztichle očekávali, co se bude dít. Za čistých zvuků okaríny a flétničky přilétli do nočního prostoru hrdlička a slavík – zevnitř osvětlené

objekty vyrobené Matějem Formanem a jeho přáteli. Snově se pohybovaly prostorem, jakoby se sblížovaly a rozházely... Okamžiky, které si chceme uchovat uvnitř navždy.

Uhníždili se v zámeckém altánu a po setmění nás celý týden budou svým světlem lákat, abychom si připomněli pocity, když jsme byli zamilovaní. Ale i tu nejistotu, hledání i víru, která tomu předchází. Tak proč si to světlo v srdci nezopakovat?...

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

NÁMĚŠŤSKÉ PAMÁTKY FOLKOVÉ PRÁZDNINY ROMAN FRANC

Výstava, která mapuje krásu našeho historického města
a nezapomenutelnou atmosféru letního festivalu.

Tato expozice je oslavou našeho společného
dědictví a kultury.

Výstavu si můžete prohlédnout ve vestibulu a vnitrobloku
Městského úřadu v Náměšti nad Oslavou.

After Midnight 2 – 2026

Kdo byl na loňských Folkovkách a občas přelétl očima rubriku After Midnight, možná si vzpomene, že se v ní psalo o písničkáři, kterému důvěrně říkáme BíDý, jak ho ve filmu A Complete Unknown oslovoval jiný písničkář, známý pod jménem JOHNNY KÁŠ. Stalo se na festivalu v Newportu, což byla taková americká Náměšť. Newport zanikl, Náměšť má čtyřicet ročníků. Zkusme při té příležitosti porovnat, v čem jsou si Newport a Náměšť blízké a v čem se liší. * Provedeme

to prostřednictvím úryvků z knihy praktikujícího bluesmana Elijaha Walda BíDý se dal na elektriku. Začneme na straně 125: „Každou noc pokračovala hudba dlouho poté, co skončila regulérní vystoupení, kdy se stala majetkem nikoliv profesionálů, ale skupinek studentů, kteří si své spací pytle a nástroje odnesli dolů na pláž. Tam kolem ohňů zbudovaných v dírách vyhloubených v písku, aby zahnalý mluhu, si chlapi z klubů lidového zpěvu na Yaleově univerzitě vyměňovali písničky a instrumentální sóla se studenty folklórní společnosti Michiganské univerzity a studenti z Cornellu, Vermontské univerzity, ze Sweet Bear – spolu s dalšími, kteří na mikinách neměli znaky svých škol – zpívali a tleskali do rytmu písni jako It Takes a Worried Man. Neformální představení trvalo často až do svítání ... a než skončilo ráno, studenti zpívali a hráli znovu – na plážích, v newportských parčíkách, na trávnících a na úzkém travnatém pruhu, rozdělujícím hlavní bulvár.“ Tuto pasáž nenapsal ELIÁŠ WALDA sám, tu si půjčil z článku o newportském festivalu v r. 1960 v časopise Mademoiselle. * My časopis Mademoiselle nemáme, jen folkař Václav Neckář mívá píseň Mademoiselle Giselle, kterou mu napsal Zdeněk Rytíř na základě skutečné události, kdy musel na vandrech do VÝCHODNÍHO BERLÍNA doprovázet trampského barda Petra Hapku, aby se neprozradilo, že tam jezdí za jednu tanečnicí. Máme ale zámecký FREEBODY PARK, plný tanečnic, pejsků a dětí a dole u řeky ohně zbudované v dírách vyhloubených v písku na břehu Oslavy, pláže, parčíky, trávníky a most s barokními sochami, kde na rozdíl od segregované Ameriky můžou zpívat, hrát a tleskat do rytmu i ti, kteří nemají na mikinách odznaky svých škol ani na maskáčích nášivky domovenek svých osad. BíDý s Waldou sem sice nejedí, ale pár zajímavých týpků by se našlo. * Třeba členové italské BLUEGRASSOVÉ kapely Musica da Ripostiglio, což znamená Hudba ze skříně. CO MI TO JEN PŘIPOMÍNÁ? Aha, píseň Jsem holka ve tvé skříně a folkovou skupinu ILLE zpěvačky Olgy Königové, co měla dřív kapelu OBŘÍ BROSEK. Nic proti čtveřici hudebních CLOWNŮ, ale celý večer bylo znát, že tomu něco chybí. NO JASNĚ, Olga, brosekv, zpěvačka, druhé pohlaví. Vždyť třeba PIPPO, to je pán, je na ½ manekýn a na ½ elegán, nemůže zpívat chlap. A protože baronka Přenosilová už nám nezaspívá, je tu Holka ve tvé skříně. Nechci do toho Musice Italice mluvit, ale bylo by to řešení v duchu Newportu i Náměště: Baezová s BíDým, a když jí dal košem, tak s Donovanem, Italové s Olgou a příště zase s někým jiným. Vy totiž, chlapi toskánské, netušíte, že jste přijeli do rozdělené země. Že máme Česko Á, které nesnáší italskou folk music zavlečenou sem v dobách protireformace hudebním oportunistou MILOUŠEM SKALKOU, ale zároveň je tu Česko Bé, které miluje Michala Davida zavlečeného sem v dobách protireformace italskou folk music a Miloušem Skalkou. (Označení je čistě rozlišovací, jestli chcete, můžu to změnit.) Milouš se totiž, když se teta Kateřina podruhé vdala, uchytil v Čs. televizi a každou chvíli se hlásil z nějakého italského folk musicového festivalu. Jednou ze SANA, podruhé z RÉMA, pak zase ze SOKOLOVA. Ještě že se to dalo přepnout na VÍDEŇ, kde zrovna dávali koncert Simona & Garfunkela z CENTRAL PARKU = spací pytle, pláž, ohně zbudované v dírách vyhloubených v písku, mikiny Masaryk University, domovenky T. O. Vysočina. * Co ovšem chlapeckou hudebně zábavní skupinu z Toskánska šlechtilo, byl asi ½ hodinový přírůbek, v němž do MINOR SWINGU Djanga Reinhardta vsámplovala úryvky z celé historie folk music včetně soundtracku k folkovým filmům. Zvláštní cenu si zaslouží za dramatické ztvárnění VANGELISOVA (T. O. Agria) hlavního tématu k Ohnivým vozům (4 trampští Oskáři, 3 další nominace). Skoro tak dobré jako ta detektivka, co v ní ČMAŇA ZEDNÍČEK sledující podezřelého v prodejné gramodesek říká prodáváče: „Dejte mi TO TOTO KUTÚNO!“

Milan Zeibert (1:01)